

GINĄCY (11) *part praes act*

sg m N ginący (3). ◇ f G ginąc(e)j (2). ◇ n N ginąc(e) (1). ◇ A ginąc(e) (1). ◇ pl G ginących (3).
◇ A m pers ginąc(e) (1).

Sł stp s.v. *ginąć*, Cn, Linde brak.

1. *Ten, który umiera, umierający* (2) : Co ieśliże karząc złodźzieie nierufza nas nic tá ginących ludzi [damno pereuntium hominum] łzkodá/ á czemu nas rufzác ma gdybyłmy mężoboyce tákże [!] karáli? *ModrzBaz* 28.

a. *W funkcji rzeczownika* (1) : ponieważ teź ná to ieft od Bogá dány Dzie: 3. v26. Aby od niebełpieczeńłtwá wybawiał/ á ginące záchowywał *CzechRozm* 204.

2. *Chylący się ku upadkow, ruinie; marniejący, niszczejący; tracący na wartości; fluidus, labens Mącz* (4) : Pádnę Wątleyę teź ciekę. [...] Labens, Pádńczy/ lejący/ ginący *Mącz* 180b, 131c.

a. *O dobrach materialnych* (1) : Tá k fię bał bełpieczności vbołtwá łwego vtrácíc: iáko drudzy bogactw rychło ginących boiá fię zgubić. *SkarŻyw* 324.

b. *O ludziach [dla czego = z powodu czego]* (1) : A ieft ginący/ dla nie rozłádku/ (áłbo) iz niema práwá. *BudBib* I 331c marg.

3. *Znikający, przestający istnieć; nietrwały* (4) : áby dołwiádczenie wiáry wáłzey dáleko kofztownieyłze nád złoto (*marg*) ginące. G. (-) (ktorego przez ogień probuiá) było náleżone wam ku chwale y czći *WujNT* 1.Petr 1/7; *CzechEp* [393].

Szeregi: »stracony abo ginący« (1): á ná ołtátek y łmierci [...] á žádney rzeczy łtráconey ábo iuz ginácej [rerum pereuntium]/ niebełdzie tobie tá k wielce wáżył/ żeby dla niey/ ábo wiáry łwey nárułzyć/ ábo cokolwiek [...] nieprzyłtoynego łobie począc miał *ModrzBaz* 8.

»ustawający i ginący« (1): przetoż Páweł od rzeczy iuz vłtáwáiących y ginących/ ku pewnym [...] nápominał. *CzechRozm* 71.

4. *Taki, w którym się ginie* (1) :

Wyrażenie: peryfr. »studnia ginącej głębokości« = *piekło* (1): A ná žádanie moie wyzwoliłeł dułłę moię práwie spádołow łmierci/ á nieraczyłeł mię policzyć zonemi ktorzy máiá być wpułłczeni włtudniá gináczey głębokości. *RejPs* 42v.

Synonimy: 2. *padający*; 3. *stracony, ustawający*.

Cf **GINĄĆ**